

ПРИЧАСТІЯ ХОРИХ.

Як що всі вмируші люде попадають у наглі припадки, нещастя й недуги й не знають години, коли розстатися мають з цим світом, тим то, щоб вони завжди готові були для розлуки з цим світом, як покличе їх Господь, треба Парохові час-від-часу (особливо ж під час пошести й помору) дбало нагадувати людям, щоб часто приймали Святу Причастію Тіла й Крови Спаса нашого Христа, прилюдно в церкві; та що цив вони забезпечуть себе на всякий випадок наглої небезпеки. Як же хора людина не може прийти до церкви, а бажає прийняти Св. Причастію у себе дома; тоді треба начас повідомити про це Пароха й сказати, кільки ще інших людей бажає прийняти Причастію разом з хорою людиною (а їх повинно бути що найменше троє, а в остаточнім разі двоє) і, приготувавши відповідне місце в домі хорого, і все уладжене так, щоб Священик міг достойно відправити Причастію, з Молебнем, Апостолом та Євангелією того ж дня, як це йому можливе.

МОЛЕБЕНЬ.

ВСЕМОГУТНІЙ і вічно живий Боже, Творче людського роду, що кого любиш,

того наказуєш, й очищаєш кожного, кого приймаєш: Благаємо тебе, змилуйся на цим слугою твоїм, що доторкнув еси його рукою твоєю; і даруй йому перебути цю недугу в терпінню, і відзискати тілесне здоровля своє (як така воля твоя), а як колись розлучиться душа його від тіла, даруй, щоб чистою стала вона перед тобою; у Христі Ісусі Господі нашим. *Амінь.*

АПОСТОЛ. *До Жидів 12, 5.*

СИНУ мій, не гордай каранням Господнім, ані не падай духом, коли покарає тебе. Кого бо любить Господь, цього карає, й картає кожного сина, которого приймає.

ЄВАНГЕЛІЯ. *Св. Йоана 5, 24.*

НАПРАВДУ, направду, кажу вам, Що хто слухає слово моє й вірує Пославшому мене, життя вічне має, й на суд не прийде; а перейде від смерти в життя.

За цим Священик відправляє Службу Святої Причасті, зачинаючи від цих слів: ВИ, КОТРИ СПРАВДІ ЧЕСНО КАЄТЕСЬ і т. д.

Як що хора людина дуже ослаблена, й треба числитися з часом, тоді взяти тільки Визнання Віри, Відпущення, Молитву Освячення дарів, Обряд подавання Причасті, Молитву Господню та Благословення.

Під час подавання Св. Причасті, Священик перше сам причащається, опісля ж подає тим, що причащаються крім хорого, а на останок хорій людині.

Причастія хорих

А як людина бореться зі смертю, або священника запізно повідомлено, або як нема ще кого, хто причащавсяб разом з хорим, або для якої іншої важної причини хора людина не може спожити Причастії Тіла й Крови Христової: Священик запевнює її, що як вона щиро кається за гріхи свої, й непохитно вірує, що Ісус Христос за неї перетерпів хрестну смерть, і кров свою пролив за викуп грішників, щиро згадуючи добродійства, які з цього вона має, й дякує йому за те від щирого серця; тоді споживає вона Тіло й Кров Христову на оздоровлення душі своєї, духом, хоч не приймає їх устами своїми.

Коли ж хора людина за першим відвіданням Священика того часу прийме Причастію, тоді Священик скорочує Требу Відвідин, з Псальмою, а переходить прямо до Причастії.

Як що зі страху перед заразою нікого з Парохіян або Сусідів не можна дістати, щоб прийняли Причастію з хорою людиною, або в разях наглої потреби (оглянувшись, не знайдесь нікого зараз), тоді Священик сам один може з ним причащатися.

*